א. בוסקוביץ
ש. בן-חיים
מ. לברי
י. סרוצ'נסקי

רח' גורדון 79
תל-אביב

10.12.43

לכבוד

ארוני העורך,

אנו החתומים, קומפוזיטורים יהודים מתושבי ארץ-ישראל, רואים את עצמנו באלצים לפנות אל כב' מדור מאמרו של ד. רזוליו, אשר הופיע בעתונכם מיום . לא יכולנו לעבור בשתיקה על תוכן המאמר, ואנו מבקשים את כב' לפרסם ברבים את חות-דעתנו.

מר רוזוליו מתקיף חריפות את בוסקוביץ, ושבעי חדבר, כי הקורא המשוש ישאל את עצמו: מי כאן בעצם צדק - ארטורו טוסקניני, סרגיי קוסביצקי, מוסיקאים אחרים בעלי שם עולמי ואף אנחנו הקומפוזיטורים הארץ-ישראליים בעניות דעתנו, אשר חעריכו את מרי עטו של בוסקוביץ כיצירה מעשה-ידי-אמן בעלת חיקף ומעוף - או מר רוזוליו המבטל אותה במחי יד אחת.

בודאי, הבקורת של מר רוזוליו איננה עלולה להכיא נזק כל שהוא ליצירה הגדולה של בוסקוביץ ואף לא לקומפוזיטור עצמו. אולם בכוד הארץ דורש, כי יצירה זו, שמכל קצוי תבל נמרד עליה את החלל, ואשר הוגשה לנו כשי משעם ברית המועצות - תזכה גם ליחס הוגן מעשם בן-אדם חמופיע כמבקר מוסיקלי באחד העתונים חגדולים שלנו.

כל סימפוניה חדשה מעוגה לימוד מעמיק ומקצועי, והסימפוניה "לנינגרד" לשוסטקוביץ - על אחת כמה וכמה. נראה לנו על כן למוזר ביותר, כי מיד לאחר אחת או שתי הצגות של סימפוניה זו מרשה לעצמו המבקר המוסיקלי לחרטם ברבים פסק-דין על איכותה.

אנו דוחים בכל תוקף בקורת מוסיקלית הבעשית בדרך זו, ואסירי תודה נהיה לכב', אם יסיק את כל המסקנות ממחאתנו הנמרצת.

אם ידרש חדבר - מוכנים אנו להוכיח במומבי את צדקת דבריגו ולבסס את כל טענותינו.

בתודה מראש ובכבוד רב

א. בוסקוביץ
ש. בן-חיים
מ. לברי
י. סמוצ'נסקי

הספרייה הלאומית ירושלים
MUS 118K 1003